HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ויצאו עליה עסיקין. פירוש עוררים לבל אין לפרש אנסים דל"כ ד"א מאי דאמרי מ"מ שהחזיק בה אמאי יכול לחזור ליאמר ליה מזגן גרס: **משהחזיק** בה אין יכול להזור (דף יד:) פרש"י אע"ג שלא נתן מעות דקרקע נקנית בחזקה וקשה אמאי נקט חזקה יותר מכסף ועוד מאי קבעי מאימת הוה חזקה מתניתין היא בפרק חזקת הבתים (ב"ב דף מב.) נעל פרץ וגדר ועוד מאי קבעי הכא טפי מבשאר דוכתין ועוד דדייש אמלריה משמע דריסה בעלמא שהולך סביב המלרים וגרמה לפרש דמיירי שקנאו בקנין גמור בחליפין או בשטר או בחזקה או רפק בה פורתא ודעתו של אדם אע"פ שקנאו בקנין גמור אם יבא יכול לחזור בו (א) כל זמן שלא הלך אמלרי השדה לארכה ולרחבה לראות עייני השדה והיינו דדייש אמלרי (ב) ובלא נתן מעות אירי אפי' באחריות נמי אמאי יכול לחזור בו משהחזיק בה וכי לעולם יכול לחזור בו (ג) וא"ת ולימא ליה שקול לרעא בזוזך וי"ל כגון שהחזיר לו נמי כיון שילאו עליה עוררין אין שוה כמו שהיתה שוה בשעה שקנאה:

רב הונא אמר או כסף או מיטב. פ"ה שבא לתרץ קראי דלעיל וי"ל שלא הספיק לסיים דבריו עד שהקשה לו ואין דגרסי אמר רב הונא וקאי אמתניתין דתניא במיטב האדר ואמר רב הונא דלאו דוקא מיטב אלא אף כסף או מיטב ובספר רב אלפס פירש דרב הונא בריה דרב יהושע ורב פפא דלעיל (ז:) פליגי אדרב הונא דהכא דאיתמר דאיתמר כל מילי מיטב הוא סבר דלא הוי מיטב אלא אם כסף או קרקע ופסק כרב פפא וכרב הונא בריה דרב יהושע שהם בתראי ור"ת אין סובר כן דמפרש שם ג' דינין בנזקין או כסף או מיטב ואי לית ליה אפי' סובין וב"ש מי אית ליה זוזי לא מצי לסלקו אלא בזוזי דמוכח בהכותב (כתובות דף פו.) גבי ההוא תולה מעותיו בנכרי הוה ואי לית ליה זוזי לא יאמר ליה זיל טרח וזבין ואייתי זוזי כדאמרינן לקמן בפרק הפרה (דף מו: ושם) ופועל אי לית ליה לבעל הבית זוזי אמר ליה זיל טרח וזבין ואייתי זוזי כדמוכח בהבית והעלייה (ב"מ דף קיח.) דאין יכול לומר לו טול מה שעשית בשבילך[ו]: **פשיטא** האי ברא והאי לאו ברא. וא"ת ולימא פשיטא ליה והא שמואל אמר בסמוך בא ב"ח ונטל חלקו של אחד מהם ויתר וי"ל כשחלקו קרקע דוקא אית ליה דויתר דשייסה עומדים בספק זה כמו זה ועל דעת כן חלקו דמי שיפסיד יפסיד אבל הכא דבעל הקרקע בספק ולא בעל הכספים דמטלטלי דיתמי לא משתעבדי לב"ח פשיטא דעל דעת כן חלקו שאם יפסיד בעל הקרקע שיחזור על בעל כספים:

וטרף חלקו של אחד מהם. ואם תאמר והא כל אחד חייב לפרוע חוב אביהן ואין יכול ליטול חלק האחד כדקתני בפרק יש נוחלין (ב"ב דף קכד.) יצא עליהם שטר חוב בכור ונתן פי שנים ויש לומר דמיירי הכא שעשאו אפותיקי:

ורב אמר בטלה מחלוקת. משמע דלא מצי לסלוקי בזוזי מדקאמר בטלה מחלוקת ותימה מ"ש מדבר אחר דאית ליה שיכול לסלקו בזוזי כאותו רביע שנטל מכח ירושה ויש לומר דרב אסי סבירא ליה דאפילו הוו יורשים מצי לסלוקי בזוזי משום דאמר ליה אבא לבעל חוב ונטל חלקו אבל אם לא נתן לו אותה סברא ואע"ג דמיירי בשעשאו אפותיקי לא מיירי כעין אפותיקי דהמקבל (ב"מ דף קי:) דמשמע התם דלא מצי מסלק ליה בזוזי ואם תאמר מכל מקום יתן מעות ויפדה הקרקע מבעל חוב דקיימא לן פרק המפקיד (שם דף לה:) דשומא הדרא לעולם ויש לומר דנפקא מינה היכא דזבנה או אורתא דאמר דאתם דלא הדרא:

ביורשים הוו. דאי בלקוחות באחריות הוו אמאי בטלה מחלוקת יצאם לו מעות: **רב אסי מספקא ליה בו'.** בלשון ראשון פ"ה שבוטל חלקו בקרקע או במעות משום דמספקא ליה אי ביורשין הוו אי בלקוחות שלא באחריות הוו וקשה מנ"ל לגמרא שמספקא ליה לרב אסי כלל ביורשים דלמא פשיטא ליה דלאו ביורשים הינהו אלא מספקא ליה אי הוו בלקוחות באחריות או בלקוחות שלא באחריות לכך נראה בלשון אחרון: **הלכך** נוטל רביע בקרקע ורביע במעות. דלא שייך בה המוציא מחבירו עליו הראיה:

עסיקין. עוררין לומר שלנו היא: **חייבא דקטירי.** שק קשורה ד) מלא רוח: **ואיכא דאמרי אפילו באחריות נמי.** אפי' קבל אחריות עליו דיש לומר הואיל וסופו לחזור עליו עכשיו נמי יחזור ויטלנה אפ"ה אינו יכול לחזור בו: **דאמר ליה.** מוכר: **אחוי טרפך.** שכתבו לך ב"ד שטר טירפא שבדין נטלו ממך ואשלם לך: **רב הונא אמר.** לא קשיא קראי דלעיל כסף ומיטב דהכי קאמר רחמנא או כסף יתן לו או מיטב שדותיו. והא דלא איירי רב הונא עד הכא משום דבעי לאסוקי למילתא דרבי שמעאל וי"ע דבעו לעיל [ז:] כשהן שמין אותו ה) (בינונית) בשלו הן שמין כו' ועד הכא קמיירי ואזיל: **שוה כסף.** ואת אמרת כסף: **בדליש ליה.** לא כסף ולא שדות: **מהו דתימא אמרינן ליה.** למזיק: **זיל טרח וזבין.** סובין בכסף ואייתי ליה כסף קמ"ל: **לענין מיטב.** דאפי' יש לו עידית מסלק בכסף אי בעי: **היינו דרב הונא.** והוה ליה למימר וכן אמר רב אסי: **ונטל קרקע.** בשביל חובות אביהם: **דאזיל האי.** אח: **ושקיל פלגא בכספים.** עם אחיו והיינו דקאמר הרי הן כקרקע דבעל כספים גמי יפרע חצי חובו של אביו: **האי ברא והאי לא ברא.** בתמיה. כלומר בעל כספים לא הוי ברא לפרוע חוב אביו אבל בעל קרקע הוי ברא: **איכא דאמרי.** דלאידך גיסא פרכינן דבעל כספים לא ליחייב דאמר ליה לבעל קרקע להכי שקלי כו': **נשוי אחין שחלקו.** קרקע: **וכא ב"ח ונטל חלק האחד.** דמשלם לו האחר חצי חלקו או קרקע או מסלק ליה בזוזי והיינו הרי הן כקרקע דמצי מסלק ליה בזוזי כבקרקע: **בטלה מחלוקת.** אותה חלוקה בטילה וחוזרים וחולקים בשוה החלק הנשאר: **ויפר.** אבד: **רביע בקרקע.** יחזיר לו רביע חלקו או קרקע או מעות: **ורביע במעות.** או רביעית במעות כמו דתנן ביבמות (דף נ:) חלץ ועשה בה מאמר ונתן גט ובעל: **ביורשים דמו.** ועל שייסה לפרוע הלכך מחצית חלקו יחזיר לו: **אי בלקוחות דמו.** ואין לו עליו כלום הלכך רביע מאותו חלק המגיעו יפרע דה"ל ספק ממון וכל ממון המוטל בספק חולקים ואין נוטל עמו אלא רביע והלה יכול לסלקו או בקרקע או במעות: ל"א **ורביע במעות.** ממש לבד רביע בקרקע והיינו הרי הן כקרקע. מספקא ליה אי ביורשין דמו וחייב להחזיר לו מחצית חלקו קרקע ולא יכול לסלקו במעות או בלקוחות דמו ומיהו בלוקח באחריות דמי וחייב להחזיר לו מחצית מה שאיבד אבל במעות יכול לסלקו הלכך יחזיר רביע בקרקע ביורשים ורביע במעות כמוכר באחריות. ולשון ראשון שמעתי: שלש

ויצאו עליה עסיקין א עד שלא החזיק בה יכול לחזור בו משהחזיק בה אין יכול לחזור בו מ"ט דאמר ליה חייתא דקטרי סברת וקבלת מאימת הואי חזקה ב מכי דייש אמצרי ודוקא שלא באחריות אבל באחריות לא ואיכא דאמרי ג אפי' באחריות נמי דאמר ליה אחוי טירפך ואשלם לך רב הונא אמר או כסף או מיטב איתיביה רב נחמן לרב הונא 1 ישיב ד) לרבות שוה כסף אפילו סובין הכא במאי עסקינן בדלית ליה אי דלית ליה פשיטא מהו דתימא אמרינן ליה זיל טרח זבין ואייתי ליה כסף קמ"ל אמר רב אסי כספים הרי הן כקרקע למאי הלכתא אילימא לענין מיטב היינו דרב הונא אלא לשני אחים שחלקו ונטל אחד קרקע ואחד כספים ובא בעל חוב ונטל קרקע ה דאזיל האי ושקיל פלגא בכספים בהדיה פשיטא האי ברא והאי לאו ברא איכא דאמרי אדרבה לאידך גיסא דא"ל להכי שקלי כספים דאי מגנבי לא משתלמנא מינך ולהכי שקלת ארעא דאי מטרפא לא משתלמא לך מידי מינאי אלא לשני אחים שחלקו ובא בעל חוב ונטל חלקו של אחד מהן והא אמרה רב אסי חדא זימנא דאיתמר ו האחים שחלקו ובא בעל חוב ונטל חלקו של אחד מהן רב אמר ז בטלה מחלוקת ושמואל אמר ויתר ח) ורב אסי אמר נוטל רביע בקרקע ורביע במעות רב אמר בטלה מחלוקת קסבר האחים שחלקו ביורשים הוו ושמואל אמר ויתר קסבר האחים שחלקו ט לקוחות וכלוקח שלא באחריות דמי ורב אסי אמר נוטל רביע בקרקע ורביע במעות י מספקא ליה אי ביורשין דמו אי כלקוחות דמו הלכך נוטל רביע בקרקע ורביע במעות אלא מאי הרי הן כקרקע לענין מיטב אי הכי היינו דרב הונא אימא וכן אמר רב אסי א"ר זירא אמר רב הונא יא במצוה עד שליש מאי שליש אילימא

לקחו זה מזה כלום, והוא הדין לענין חזרה ביובל, דאיכא למ"ד האחין שחלקו לקוחות הן ומחזירין זה מזה ביובל, דלבר אין מחזירין, וכיון דיורשין הוו הלכך מחצית חלקו יחזיר לו (שם). **האחים שחלקו לקוחות.** דאין בריה ומגמה שכל אחד נוטל חלק אחיו ואכולו אחליפו זה בחלקו של זה דמי, והיינו לקוחות, וכיון דלקוחות הינהו הא ודאי לכולה שלא באחריות דמי, כאילו אמרו זה מה שיש מקבל אחריות אחלוף עלי דמי, דמסתמא לא מקבלי, דאע"ג דבני מוכר קרקע לחבירו אי"ל אחריות טעמא פופר הוא, אם לא פירש בשעה המכירה, הוי מילי היכי דזבין קרקע מחבריה, דלא שדי אינש זוזי בכדי, אבל בגבי יורשא אחין דכל אחד נוטל חלקו, בהיא הגאה דאיכו לא מקבל אחריות על של אחיו גמר ומקנה ליה לחבירו חלקו לגמרי שלא יקבל אחיו אחריותו עליו ולא משתעבד לו שהרי, כי היכי דדייה לא משתעבדא לחבירו (שם). **מספקא ליה אי ביורשין דמו.** ומייב

לחזיר מחצית חלקו, כרב, דעל שייסה לפרוע חובת אביהן, **אי בלקוחות דמו.** ומינו מייב כלום, הלכך יפרע רביע לאחיו אי הדשה הגשאר לו, דממון המוטל בספק חולקין, או רביע מעות יחזיר לו, דא"ל אלא הוו לי זוזי דהוה מסלקינא ליה בזוזי, ובשביל עניותך לא אפסיד מגלתי. לשון אחר פירש רבינו זקני בב"ח (רא"ש ס"ק כאן) כו' ומפוש לשון ראשון, כך פירש רבינו וכן הוא שאין ממש בהאי לשון אחרון, דכל היכי דאיכא בגמרא אלמא אגלי אלמא מתולה אי הלא גוונא שהאחד אפסיד לו הלכה כדברי מי מן הבנים, הרי הוא רגיל לאפוסה כדברי שייסה, בתקנת אביהן לא כי האי ומתקנת ס"ל כאילו, אבל הכא דיון דמחייב ליה רב אסי לחזיר כל אלקו בכדי בין בקרקע ומעות, ס"כ בתאי קאי כשמואל, הא רב ושמואל לא פליגי בהכי אם יסלקנו בקרקע או במעות, אלא אם יחזיר לו אלקו אם לאו (רשב"ם ב"ב קז.).

ד) לעיל ז. [וש"נ], ב) ב"ב קז., ג) [בכורות מח.], ד) [עי' פירש"י בזה ב"מ יד: כתובות לג.], ה) מהרב"ם מ"ז, ו) [ועי' תוספות ב"ב לב: ד"ה לו מלבא ותוס' לקמן מו: ד"ה ה"ג],

תורה אור השלם

1. בְּעֵל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ: שמות כא לד

גליון הש"ם

גמ' מספקא לי' אי ביורשים. עי' ב"ב סב ע"ב תוספות ד"ה אתמר:

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה משהחזיק כו' כ"ז שלא הלך כו'. ב"ב ו"ש"ך מפרש שעיכבו עם שדותיו ע"ש: [ב] שם בא"ד ובלא נתן מעות אירי. ב"ב ומצ"ס מפרש אפילו בנתן מעות: [ג] בא"ד ומ"מ ולימא. ב"ב לפי מ"ש בתוס' למעלה ד"ה רב הונא כו' לא קשה מילי ועי' תוספות דב"מ יד ב ד"ה עד:

רבינו חננאל

פי' חייתא דקטירי, נוד קשור מלא ולא [דוגו] אי מים אי יין או שמן יש בו, וקניתה אותו במה שיש בו ונמצא מים, כך זה. **ורב הונא אמר כל מילי מיטב הוא לא** ו) דוקא אלא או כסף או מיטב. ואותיב עליה רב נחמן ישיב לרבות שוה כסף. ופריק ליה הכא במאי עסקי' בדלית ליה. ואמ' ליה רב נחמן בדלית ליה פשיטא, דאמרי אינשי ממרי רשותך [פארי] איפרע. ואמ' ליה רב הונא מהו דתימ' אמרי' ליה זיל טרח זבין אייתי לַה, קמ"ל דלא. **מיהא שמעינן** דלא מסלקינן לבעל חוב בארעא בשומא אלא היכא דקים לן דלית ליה ללוה מעות למיפרעיה. אבל אי אית ליה מעות, מחייבינן ליה למיפרעיה או לזבוני הוא ולאייתויי ליה מעותיו. יש מי שאומ' הני מילי בנזקין, דכתי' בהו מיטב. והאי דגרסינן בפ' הכותב לאשתו אמ' ליה רב [פפא] לרב חמא ודאי אמריתו משמיה דרבא מאן דמסיק זוזי בחבריה ואמ' ליה שקול מן ארעתא, אמרי' ליה זיל זבין ואייתי ליה. ואמ' ליה, לא. התם נמי בדקים לן ביה דלית ליה זוזי, וכבר פירשנוהו בתחלת פרק המוכר פירות פי' יפה ומבואר. **אמר רב אסי** כספים הרי הן כקרקע למאי הילכת' לענין מיטב, היינו דרב הונא. אימא וכן אמ' רב אסי. איתמר ג) ג' אחין שחלקו ובא בעל חוב ונטל חלקו שלאחד מהן, רב אמ' בטלה מחלוקת וחזרורין וחולקין ב' החלקין הנשארים לג' חלקים, ושמואל אמ' ויתר. רב אסי אמ' נוטל האח שנוטל חלקו רביע בקרקע ורביע במעות. רב אסי מספקא ליה אי כרב ונוטל חלק כאחד מן השנים אי כשמואל ואינו נוטל כלום. **וכיון** דמספקא ליה, קיימ' לן ממון המוטל בספק חולקין, הילכך נוטל חצי חלקו המגיעו. זה החצי עוד מספקא ליה אי יורש הוי כרב וקרקע נוטל אי לוקח הוי כשמואל ומעות יש לו. הילכך זה החצי שנוטל מקבל (מקבל) רביע כל חלקו מעות ורביע קרקע נמצא שני רביעים חצי. ורב אסי תרתי מספקא ליה, אי לוקח באחריות ואית ליה מעותיו אי לוקח שלא באחריות ולית ליה ולא מידי. טרינן כולי האי לפרושי טעמ' דרב אסי, אבל בהדיא פסקינן באחרית פ' האומר לחבירו בית כור עפר אני מוכר לך, והילכת' בטלה מחלוקת.

ו) עי' תוס' ד"ה רב הונא. ז) כן הגי' גר"א.

עין משפט נר מצוה

עז א ב ג מיי' פי"ט מהלכות מכירה הל' ב סמג עשין סב טוש"ע ח"מ סימן רכו סעיף ה:

עח ד ה מיי' פ"א מהל' נחלות הלכה ח סמג עשין לו טוש"ע ח"מ סימן קעה סעיף ד:

עט ו מיי' פ"ב מהלכות שכירות הלכה יב ופ' יא מהלכות שמיטה ויובל הלכה כ סמג עשין פ"ג טוש"ע ח"מ סימן קנג סעיף ג:

עט ז [רב אלפס פ"ג דסוכה דף רמז]:

מוסף רש"י

ויצאו עליה עסיקין. עוררין, כמו (כרתות כו) התפשקו עמו (ב"מ יד.). **עד שלא החזיק בה יכול לחזור בו.** אם לא נתן מעות (כתובות צג. וב"מ יד:). **אינו יכול לחזור בו.** ואפילו לא נתן מעות שהקרקע נקנית בחזקה והמעות על זה מלוה (ב"מ יד:) שהקרקע נקנה בחזקה כי א"ל חזק וקני ויש שמחזיקין מיד ונותנין מעות לאחר זמן (כתובות צג.). **חייתא.** שק קטן, דקיטרי. **מלא קטריס** (שם וב"מ שם). **סברת וקבלת.** דדמי אחיכות כסף, כלומר נתרלית לאחד מעותין המספק (כתובות צג.). **מכי דייש אמצרי.** לאו בהילוך מיירי אלא בהגבהת המילר ודש הקרקע לתקן את המילר ולחזקו דהיינו נעל ונגר (רשב"ם ב"ב ק.). **אפילו באחריות נמי.** מכיה לו אינו יכול לחזור בו מחמת עסיקין, ולא אמרינן סוף סוף יכול לחזור בו, שהמוכר מעכב עליו ולא מצי אמר הוא הואיל וסופך לשלם לי מעותי השתא דבידי אעכבנה (ב"מ יד:). **אחוי טירפך ואשלם לך.** כשיעמידון וחכו בדין ויכתוב לך הדיין שטר טורף עלי שבדין טרפוה ממך בשבילי בא ואשלם לך, וכל כמה דלא עמדת בדין איני יכל מהם (שם) אחוי טירפך, שטר טירפא מב"ד שכתבו לך שיצאה השדה מידך בדין ותחזור עלי לגרוף, וכל זמן שלא יצאה מידך לא אשלם, שהרבה עוררין שאין זוכין בדין (כתובות צג.). **ישיב.** כסף ישיב לבעלין, דהוה ליה למיכתב בעל הבור ישלם כסף לבעלין, ישיב דבתב רחמנא לשון לי, הואיל וכבר כתיב ישלם, לרבות כל השבות (לעיל ז.). **ורב אסי אמר.** לא בטלה מחלוקת ליטול ממנה מחלק אחיו כרב, וגם לא ויתר כשמואל לגמרי, אלא נוטל רביע קרקע משדה אחיו, דהיינו אלו אלין, או רביע יתן לו אחיו מעות דמלי ל"ל אלא הוי מסלקינא ליה לבעל חוב בזוזי שהרי לא נתחייב לו אבי כי אם זוזי ולדידך נמי זוזי משלימנא, וטעמא דמפרש לקמיה דמשמפקא ליה אי כרב אי כשמואל וממון המוטל בספק חולקין (רשב"ם ב"ב קז.). **ביורשים הוו.** תוס' יוכיח יש עליהם לפרוע בין כולן חובת אביהן, דמשום אלוקה לא איסתלק מקרקעי דיהיו מבעל חוב דאבוהון, דסבירא ליה לרב יש ברירה, הוכיל הדבר שזכה כל אחד בחלק הראוי לו ומאלא אלא בחלקו לקוחות הן ומאלא אלא לקוחות דמו.